

Dolores Redondo

Premi Planeta 2016

‘Et donaré tot això’ (Columna) és la història de cobdícia i secrets amb què l'autora supervendes Dolores Redondo s'ha emportat l'últim Planeta

“Fins a quin punt estem disposats a saber la veritat?”

◆◆◆◆◆ Jordi Nopca

D'ençà que va publicar *El guardià invisible* a principis del 2013, Dolores Redondo no ha deixat d'estar d'actualitat. Ha tancat la Trilogia de Baztan amb *El llegat dels ossos* (2013) i *Ofrena a la tempesta* (2014). Està sent traduïda a una trentena llarga de llengües. I l'any que ve s'estrenarà l'adaptació cinematogràfica del primer cas de la inspectora Amaia Salazar. El Planeta, dotat amb 601.000 euros, és un premi a la solvència comercial i narrativa de Redondo. L'autora, però, ha hagut de recórrer un llarg camí fins a l'èxit.

Fa dotze anys es va presentar al Planeta per primera vegada.

Vaig enviar sis exemplars gruixudíssims del mecanoscrit. I no vaig guanyar. Abans d'*El guardià invisible* vaig viure uns quants anys de fracassos, esperant que arribés l'onada bona. Vaig passar una època en què em presentava a concursos petits. Després vaig deixar-ho i simplement escrivia. Llavors em vaig

presentar a algun concurs gran... i res: seguia sense tenir sort.

Va arribar a publicar una novel·la, *Los privilegios del ángel*, el 2009. No la voldria reeditar?

L'editorial [Eunate] me la té segregada. Aquella novel·la em va portar més problemes que alegries.

Amb *El guardià invisible* la cosa va començar a canviar.

Abans que el llibre sortís, l'agència [Pontas] ja n'havia venut els drets de traducció a més d'una desena de llengües. Era una altra història. Ara bé, l'èxit me'l van donar els lectors, que van començar a recomanar la novel·la. I així he arribat fins al Planeta: el més important és que *Et donaré tot això* agradi. Els lectors es passen el premi per l'arc de triomf, si el llibre no els satisfà.

És la primera vegada que el seu protagonista és un home.

Quan comença la novel·la, el Ma-

PERE VIRGILI

“HISTÒRICAMENT GALÍCIA HA SIGUT UN LLOC PERFECTE PER PARLAR DE CACIQUISME I PRIVILEGIS”

nuel rep la notícia de la mort del seu home, l'Álvaro. Volia escriure des d'una homosexualitat normal. La pèrdua és igual per a tothom. El Manuel va fins a Galícia i comença a descobrir la doble vida del seu difunt marit.

Té una família benestant, però també inquietant.

Hi ha hagut altres morts estranyes. Fins i tot un guàrdia civil els acusa de perversions i assassinats, Nogueira, que farà equip amb l'Álvaro per investigar l'accident de cotxe de l'Álvaro. *Et donaré tot això* és una novel·la sobre la cobdícia i sobre els secrets, protagonitzada per una d'aquelles famílies que es protegeixen gràcies als diners i al poder.

L'ambienta a Galícia.

La família del meu pare venia d'allà i és un lloc que conec molt bé. Històricament, Galícia ha sigut un lloc

perfecte per parlar de caciquisme i privilegis.

Caciquisme, privilegis i escriptors. El Manuel és escriptor però al llibre no parlo d'escriptura. Volia explorar la dependència dels autors: les nostres parelles s'encarreguen de la quotidianitat perquè puguem seguir vivint al nostre món. Al Manuel, l'Álvaro li ha construït un lloc de protecció.

Com a les novel·les de Baztan, aquí també hi ha una investigació.

Fins a quin punt estem disposats a saber la veritat? A mesura que el Manuel va coneixent la realitat se sent enganyat, però se sent obligat a viatjar fins al fons del seu cor. Si no verbalitzem el dolor, la malaltia, les infidelitats i els enganys sembla que no existeixin, però hi són. Els meus personatges intenten desemmascarar les mentides, però és un camí dolorós. ◆◆

Marcos Chicot

Finalista del premi Planeta

Fa dotze anys que el madrileny Marcos Chicot va escollir la Grècia clàssica com a escenari dels seus llibres. Ara publica ‘El asesinato de Sócrates’

“Grècia va ser el Big Bang que va crear el nostre món”

◆◆◆◆◆ J.N.

L'impressionant Marcos Chicot –fa més de dos metres d'alçada, i el restaurant de l'Hotel Casa Fuster li queda petit– va quedar entre els cinc finalistes del Planeta amb *El asesinato de Pitágoras* l'any 2012, però la crisi va fer que l'editorial no publicués el llibre. Se'l va autoeditar i es va convertir en la novel·la en castellà més venuda a tot el món en format digital.

El asesinato de Pitágoras és la història d'un fracàs convertit en èxit. La publicació digital va fer que a través d'internet els lectors es bolquesin en la novel·la i la convertissin en un fenomen. Va estar onze mesos al número u. Oferia una fórmula sem-

blant a *El asesinato de Sócrates*: l'equilibri entre entreteniment i elements que et permetien conèixer la Grècia clàssica.

Reincideix amb Grècia.

Fa 12 anys que vaig prendre la decisió d'especialitzar-m'hi. Grècia va ser el Big Bang que va crear el nostre món. Per escriure aquesta novel·la vaig llegir unes 50.000 pàgines i tenia un document amb 800 pàgines de notes.

Els dos protagonistes són l'atenenc Sócrates i l'espartà Perseu.

Vull construir una novel·la que enganxi el lector des de la profecia inicial de Delfos. Sócrates no va néixer sent un

Marcos Chicot a l'Hotel Casa Fuster. PERE VIRGILI

gran filòsof. Va ser pare i marit d'una dona més jove. També va lluitar. Perseu, que tot i ser espartà creix a Atenes, em permet parlar de l'enfrontament entre els dos pobles amb un element edípic: el jove no sap que el seu pare és un dels cabdills de l'exèrcit d'Esparta.

Atenes no és un lloc tan idíl·lic com ens han venut.

Eurípides deia: “La democràcia és la dictadura dels demagogs”. Atenes era un lloc d'esplendor, però també va erigir l'Acropoli a base d'extorquir els pobles que tenia sotmesos. Si no pagaven els tributs, mataven a tots els homes i esclavitzaven les dones i els nens. ◆◆